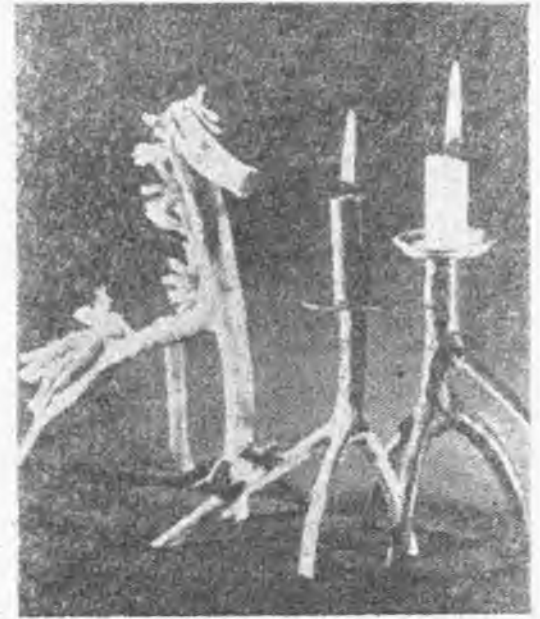

Viljaka teadusliku, pedagoogilise ja ühiskondliku tegevuse eest ning seoses viiekümneenda sünnipäevaga autasustas Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium 8. jaanuaril Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhatajat professor ENNO KAARLI p. SIIRDET Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Meile soovisid

EDURIKAST AASTAT 1969

Kiievi Polütehniline Instituut, VSÜ «Ka-
Frunze Polütehniline Instituut, Polütehniline Insti-
tuut, Lätis Riiklik Ülikool, Har-
kovi Polütehniline Instituut,
«Noortestudio», Leningradi Lae-
vaehituse Instituut ja teised asu-
tused ning isikud.

SÕNA ON I KURSUSEL

Suvest on saanud sügis, sügisest tulekul paari nädalaga peagi ringi käima paljudest värskestest muljetest, suurtest nõudmistest ja teadmistest, et oleid nüüd täiskasvanud inimene, kes peab ise hoolitsema oma käekäigu eest.

Järgnevad nädalad on meile tõsiselt ja raskesti jõuprooviks. Onnestumiste ja mõdalaskmistest, teadmiste ja nende puudumise vaekausile paneme kogu semestri töö. Tahaks inimest, et meile kõigile, kallid I kursuse, on esimene eksamissessioon värvaks järgmistele juurde. Selleks soovib Teile jõudu, edu ja «Kivi kott!» kursusekaaslane

MAIE ZILMER
masinaehituse ökonoomika ja
organiseerimise erialalt

Majandusse suhtutakse teatud eelarvamusega, seda peetakse kõige kergemaks ja «läbiveetavamaks» teaduskonnaks. Tõsi, ka raamatupidamise erialale on nn. juhuslikult sattunud. Paraku, vahetult enne eksameid veel ei märka neid. Onn eksameid on peiglik, vaevalt julgeb keegi ainult temale loota. On mõeldumas esimene semester, tundub, et alles nüüd hakkad tajuma sinset elurütmi. Talvisel semestril mõtleb meist veel enamik nagu kesk-koolis. Nüüd, kus oleme maitsnud pisut üliõpilaselu, on kõige raskem mõelda hüvastijätule temaga. Tundub, et nii mõnigi meist on sellele mõelnud, ainult esialgu vaikselt.

Mis valmistab raamatupidajale tusk enne esimest eksamit? Seda aimab igaüks — kõrgem matemaatika pole just igale meist maiusroaks. Aga miks? Arvan, et harjutustundides ei võetud ülesandeid täie tõsidusega. Kui küsida, kui paljudel olid kodu-

sed ülesanded alati lahendatud, siis paljud vungutavad päid: polnud aega, ei osanud — ka selliseid võivad olla vastused. Mida nüüd ette võtta? Kas paari päevaga võib ehitada tugeva vundamenti eksamiks? Umbes pooled meist teevad praegu viimaseid meeleheitlikke pingutusi, et midagi päästa, isegi luba eksami sooritamiseks pole lihtne taotle- da, seda õigustada aga veelgi raskem. Mis puutub teistesse eksamitesse, siis vaevalt keegi on neile mõelnud tõsiselt. Sellises «matemaatilises» saginas pole selleks lihtsalt mahti.

Kas me väärimme üliõpilase nime, seda näitab esimene «tulevahetus». Võitjat kindlustab tulemus teatud eneseteaduse pa- gasiga, kaotajat päästab edaspidi ainult tahtejõud. Soovin kõigile «uppujatele» valvsat vetelpäästet!

HELJU INNA,
TR-11

KONKURSS • KONKURSS

13. detsembril 1968 ilmunud «Tallinna Polütehnikus» nr. 35 (530) avaldatud üliõpilaste teaduslike konkursitööde temaatikasse on võetud järgmised riigikaitse ja sõjalis-patriootilise si- suga teemad:

«Sotsialistliku kodumaa kaitse leninlik teooria ja kaasaeg».

Oppejõud-konsultant I. Barinov.

«Sõja ja rahu probleemid kaasaaja tingimustes ja NSV Liidu sõjalise võimsuse tugevdamise vajadus».

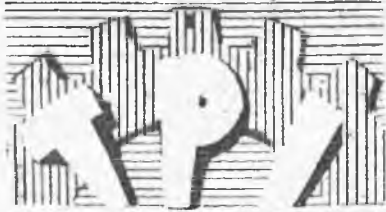
Oppejõud-konsultant I. Asta- povits.

«V. I. Lenini teose «Proletaar- se revolutsiooni sõjaline prog- ramm» tähtsus mittekapitalistli- ku arengutee ja noorte sõltumata- tute riikide sõjaväe struktuuri teooriale ja praktikale.»

Oppejõud-konsultant I. Bari- nov.

«NSV Liidu tsiviilkaitse prob- leemid ja komsomol».

Oppejõud-konsultant N. Ivan- tšenko.

TALLINNA

POLÜTEHNIK

Nr. 2 (534)

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

XX aastakäik

Reedel, 10. jaanuaril 1969

ENNE ESIMESI EKSAMEID

olid esimese kursuse üliõpilased «arvestustules». Paljudele oli esimeseks arvestuseks teadusliku ateismi alused. Kõivõrd eesti õppekeele rühmades ateismi aluste arvestuse põhiosaks oli programmikontroll (valikvastustega tekst), siis on võimalik teha mõningaid kokkuvõtteid ja tulemusi võrrelda.

Üldpilt oli järgmine:

Oiged vastused	Üli- õpilasi	%-o- des
Üle 90%	112	17,5
80 kuni 90%	329	51,3
70 kuni 80%	155	24,2
alla 70% (s. o. ei andnud arvestust)	45	7,0
kokku	641	100,0

Teaduskondade järgi olid tule- mused (protsentides arvestuse! käinud üliõpilaste arvust):

	üle 90%	
Elektrotehnika	26,0	
Keemia	20,6	
Mehaanika	21,4	
Ehitus	15,0	
Energeetika	9,1	
Majandus	8,9	
80—90%	70—80%	alla 70%
49,4	21,4	3,2
54,6	23,8	1,0
51,0	21,5	6,1
46,25	27,5	11,25
48,5	33,3	9,1
56,9	21,9	12,3

Oppeühmadest oli parim MO-11, kus 50% üliõpilasi (!) andis üle 90 protsendi ja 42,9% üliõpilasi 80—90 protsenti õigeid

vastuseid. Väga head olid tule- mused õpperühmades LR-11 (vas- tavalts 36 ja 44 protsenti), KA-11 (29 ja 58,4%), KP-11 (26,1 ja 56,5%), Kõrged olid ka LE-11 (35 ja 55%), MP-11 (32 ja 44%) ja ET-11 (29,4 ja 52,9%) saavutused, kuid nendes õpperühmades oli ka üksikuid ebaõnnestumisi.

Kõige halvemad olid tulemu- sed õpperühmades TA-11 ja EE- 11. Kummaski ei saanud ükski tudeng üle 90% õigeid vastu- seid. Mõlemas rühmas andis 5 üliõpilast arvestust kaks korda.

Parimad üliõpilased näitasid suurepäraseid teadmisi. Võttes arvesse, et programmiküsitlusel võis vastuse sisu eest saada 50 protsenti, kujunes I kursuse eesti õppekeele rühmades in- dividuaalne pingerida järgmi- seks:

1. Eha Inkinen (LK-11) 49,5
 2. Enn Pikker (LR-11) 49 (+ 3 preemiapunkti kiiruse eest)
 3. Tiiu Kütsen (LE-11) 49
 4. Uno Tormet (LM-11) 48,5
 5. Elve Raidalu (MO-11) 48 (+ 2 preemiapunkti)
 6. Mati Pihlak (KP-11) 48 (+ 1 preemiapunkti)
 - 7.—8. Ene Tulvik (LI-11) ja Kalev Ville (LP-11) 48
 - 9.—11. Urmas Mart (LA-11), Tiiu Soll (MO-11) ja Leida Suurmets (KP-11) 48
 - 12.—13. Tõnu Raag (LP-11) ja Andres Raud (AV-11) 48
- (kohtade järjestuse määramisel on arvestatud viirde iseloomu). Koos kiiruspreemiaga olid väga kõrged tulemused veel Ivar Jungil (TM-11), Palbo Loidapil (AA- 11), Anne Hallimäel (KP-11),

Ülo Täällil (PT-11) ja mitmetel teistel.

Pingerea lõpetasid:
638. Larissa Sergejeva (KÜ- 11) 29
639. Ljudmilla Alfjorova (TM- 11) 29
640. Toivo Aleksandrov (MM- 11) 29
641. Sylvja Silman (TR-11) 28.

Suulisel vastamisel tegid nad viitumiseku heaks.

Niisiis, esimesel kursusel on tuleristsed selja taga, tõelised eksamilahingud alles ees. Pidage meeles, et teadus on kindlus, mida hurraaga ei võta! Tarvis on hästi ettevalmistatud vägesid ja sügavat tagalat, s.o. kindlaid ja laialdasi teadmisi. Arvestusel selgus, et nii mõnegi tudengi teadmistering oli nii hõre, et lünkadest paistis läbi tühi taga- maa (üldise silmaringi piiratus).

Häidki vägesid tuleb õigesti juhtida, teadmisi õigesti kasuta- da. Ärge paisake kõiki teadmisi (veel hullem: vaid ühe kõrvaga kuulnud) segamini eksamilauale, vaid vastake küsimusele konk- reetselt! Paljusõnalisus ega üld- sõnalisus pole teadmise, veeupu- tuse-eelsest ajaloost alustamine annab pahatihti vastupidise efek- ti — teadmiste näitamise asemel lahustab olulise ebaolulises. Teh- ke (mõttes või paberil) endale vastuse plaan! Küsimuste puhul jälgige küsimuste loogikat! Ärge vastake «mööda» või «üle», nagu seda esines korduvalt arvestu- sel! Rahulikult: ärge kiirustage! Ja te tulete eksamil tagasi kilbiga — võitjana.

Dots. K. VIMMSAARE

EHITUSMEHAANIKAST

Juba iidsetel aegadel, kui ini- mestel tekkis vajadus ehitada, veendusid nad teadmiste vaja- likkuses materjalide tugevuse kohta, millele tuginedes oleks võimalik määrata ehituste ele- mentide usaldatavad mõõtmed. Pole kahtlust, et vanadel egipt- lastel olid juba teada mõningad sellised empiirilised reeglid, ilma milleta ei oleks olnud võimalik püstitada grandioosid monu- mente, templeid ja püramiide, millest mõned püsivad veel tänapäevalgi.

Esimesed katsed kindlaks määrata ehituste elementide va- jalikke mõõtmeid analüütilisel teel tehti 17. sajandil, mil Gali- leo Galilei püüdis esmakordselt tõestada kehade elastsusomadu- si.

19. sajandil arenes ehitustege- vus väga kiirelt ja nimelt niisu- gustes suundades, mis nõudsid pidevat ehitusmehaanika arengut. Sel ajal töötati välja ning täiustati talade, sõrestike, kaarte analüütilisi ja graafilisi meeto- deid. Ehituskonstruksioonide arvutus sai projekti vajalikuks ja lahutamatuks osaks.

20. sajandil hakati ehitustes väga palju kasutama mitmekor- ruselisi ja avalisi raamkonst- ruksioone, seepärast vajas de- tailsemat uurimist paljukordselt määramatute konstruksioonide arvutusteooria.

Seoses tehnika kiire arenguga viimastel aastatel osutub võima- likuks ehituste ökonoomsem projekteerimine ja ehitamine

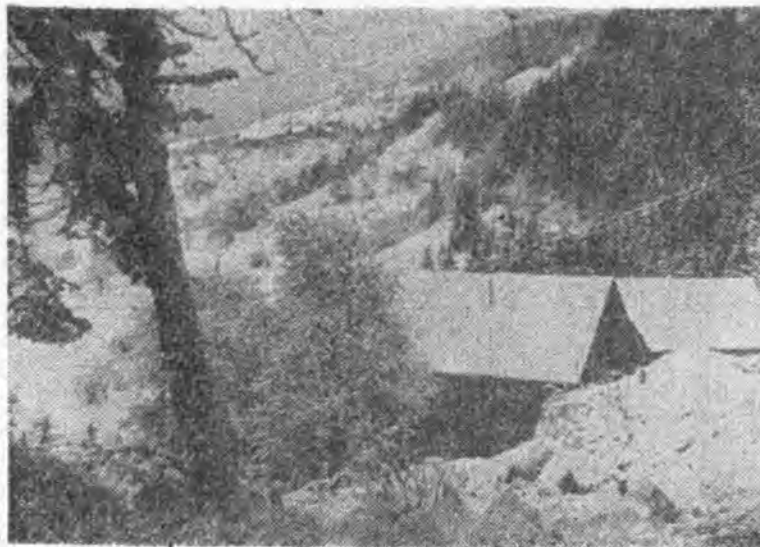
Kaasaegsed elektronarvutid või- maldavad kiirelt ja täpselt ar- vutada, valida paljude varianti- de hulgast kõige parem ja pro- jekteerida konstruksioone, mil- lede arvutus ei olnud senini võimalik nende ülisuure mahu tõttu.

Ei saa ülehinnata ehitusme- haanika tähtsust noorte ehitus- inseneride ettevalmistamisel. Se- da nõuab kaasaegsete keerukate ehituskonstruksioonide projek- teerimine. Senini kasutati ehi- tusmehaanika õpetamisel nn. klassikalist käsitusviisi, mis

lähtus sellest, et õppijal on pea- miselt vaja omandada need põ- hialused, millele arvutused tuhi- nevad. Selline aine õpetamise viis ei sea üliõpilasele väga suu- ri nõudmisi varem õpitud dist- sipliinide osas. Tänapäeva kee- rukate ehitusmehaanika ülesan- nete lahendamine nõuab aga peale arvutuse põhialuste oman- damise ka väga tõsist matemaati- list ettevalmistust koos põhja- like teadmistega teoreetilise me- haanika kursusest.

Seepärast peaksid ehitustea- duskonna üliõpilased — tulevad ehitusinsenerid — erilist rõhku panema nende õppeainete õppi- misele.

Dots. R. RÄÄMET

Ühes vestlusringis

(Algus lehe eelmises numbris)

13. Mida on andnud Sulie komsomol?
Mati Tomson: Ei oska midagi erilist öelda. Olen olnud tavali- ne kommunistlik noor.

Olev Ambur: Et midagi saada, peab ise ka midagi vastu andma.
Reet Rullinkov: Julgust, peale- hakkamist kindlasti.

Rein Paap: Suhtlemist oma- taolistega.

Jüri Hammer: Suhtlemist es- majärjekorras.

Bernhard Hiire: Aitab ennast kujundada, annab palju koge- musj tööks, kui seda ka ise ot- sitakse ja vastu võetakse. Aktiivne töö komsomolis on ju ühiskondlik-poliitilise tegevuse heaks kooliks.

Ahto Vellamaa: Ütleksin, et komsomolitöö annab teatud mõttes esteetilise naudingut. Näed inimeste vaimset kasvu. Tihti suhtutakse komsomoliüle- andesse kui pealesunnitud tege- vusse. Nii midagi tehes, et saa me tõesti öelda, et komsomol oleks midagi andnud.

14. Teie südamesoov?

Mati Tomson: Seoses hiljutise abilellumisega: saada omaette tuba.

Olev Ambur: Minu südame- soov liitub inimkonna kõige suu- rema sooviga — rahu. Rahu on aluseks kõigi ülejäänute soovide täitumisele.

Reet Rullinkov: Saada töö- koht, kus tuuned, et oled in- meste seas; ka korter.

Taivo Põrk: Oma kodu (kor- ter) ja kõik, mis sellega seotud.

Jaan Miljan: Minu soov oleks nüüd treeningute minna, Toom- salule lubasin täna kindlasti 18.30 «Kalevi» hallis harjutada. Nägemiseni.

Jüri Hammer: Südamesooviks on eesolevast «sessist» kuivalt väbi pugeda.

Bernhard Hiire: Jättes kõrva- le oma isiku, sooviksin, et iga meie kollektiivi liige kõikjal ja alati hoolitseks instituudi hea nime eest.

15. Milline, milliste vaade- tega peaks olema inseneri (mees, naine) abikaasa?

Mati Tomson: Kuna olen va- liku juba teinud, annan mõnin- gaid andmeid — õpib konservaa- tooriumis muusikateadust, on huvitatud kunstist, kirjandusest, meeleb ka kehakultuuriga.

Olev Ambur: Peab oskama hästi majandada. Kui mees on insener, siis naine võiks omada mingi teise elukutse: näit, peda-

goog, arst jne. Erinevate elukut- setega inimesed täiendavad tei- netest ja ei muutu nii igavaks.

Reet Rullinkov: Eks mind sel- leks küsimuseks vist siia kutsu- tigi. Mees peab olema mees. Ha- riduses ei tohiks suurt vahet olla.

Taivo Põrk: Ei arva, et inse- ner oleks mingi eriliiki inimene. Seega, millisena sooviksin näha oma abikaasat, vaevalt annab võimalust sellele küsimusele mi- dagi olulist vastata.

Rein Paap: Tohoh! Pakun kahte võimalust: inseneri naine omab küllaldast tegevust (ühis- kondlikul rindel) ja vaatab me- he pikkadele nõupidamistele ja komanderingutele kui paratamatusel. Inseneri naine on «kodukana», kes on ühtlasi ka rahuarmastava loomuga.

Jüri Hammer: Imelik küsi- mus, kuidugi normaalseltega, inimlikega.

Ahto Vellamaa: Toon ära Ros- tovi ülikooli sotsioloogilise uuri- muse tulemused.

a) mehed — naistest

1. hingelised omadused.
 2. välimus
 3. intelligents
- b) naised — meestest
1. hingelised omadused
 2. «tugev» iseloom
 3. välimus.

Kohustused:

- a) mehed — naistest
1. truudus
 2. olla ema
 3. kodu eest hoolitsemine
- b) naised — meestest
1. laste kasvatamisest osavõtt
 2. pereisana materiaalne
 3. ustavus.

Bernhard Hiire: Eks ikka vist vaadete ühtsus elule, hingeline kooskõla, üksteise mõistmine ja vastastikune usaldus ole ka in- seneri ja tema abikaasa suhetes peamised.

16. Kas peate õigeks seis- kohta, et tudengil on palju aega?

Mati Tomson: Kui oma aega ratsionaalselt kasutan, ajapuudust ette ei tule.

Olev Ambur: Vähe aega mui- dugi. Peab oskama õigesti jaot- tada, et väliä tulla.

Reet Rullinkov: Ei pea.

Taivo Põrk: Iga töö nõuab nii palju aega, kui selleks antud on. Igas asjas on võimalik enda- le aega võtta.

Rein Paap: Noorel inimesel on tegemist alati.

Jüri Hammer: Üldse mitte.

Ahto Vellamaa: Ei oska täp- selt hinnata. Oleneb tudengist. Viime läbi lähemal ajal uuri- muse tudengi ajabilansi kohta, siis ütlen.

Bernhard Hiire: Täpselt hin- nata raske, kuid endasse nõud- liku suhtumise ja kindla töö- režiimi juures suudab üliõpilane peale eduka (võimetekohase) õppimise tegelda ka ühiskondli- ku tööga ning oma kultuurilist silmaringi avardada.

17. Miks nii paljudki tu- dengid on ühiskondliku töö suhtes passiivsed?

Mati Tomson: Töö organisee- rijad ei ole osanud seda hästi korraldada ja huvitavaks muu- ta.

Olev Ambur: Vormid pole vastuvõetavad, ei paku rahul- dust nn. ühiskondlik töö.

Reet Rullinkov: Nähtavasti ik- ka see töö ei paku midagi.

Rein Paap: Igakord ei tea ühiskondlik aktivist kunagi, kas mehega võib arvestada või mit- te. Nii lähebki potentsiaalne aktiivist kergema vastupanu teed ja mõtleb: «Oh, mis mina, las mõni teine, meid ju rühmas 25 inimest». Tulemus — töö jääb tegemata. See ei kehti ainult tudengite kohta, vaid üleüldse.

Jüri Hammer: Töö tulemust harilikult silmaga pole näha. seepärast ei hoolita sellest eriti.

Bernhard Hiire: Seda võib öel- da teatud osa üliõpilaste suhtes. Nad kas alahindavad ühiskondli- ku töö osa ja tähtsust, ei näe selles eesmärke või siis pole neile usaldatud tööloolik rahul- dust pakkuv, kalduvustele ja huvidele vastav.

18. Miks ÜTÜ ei jõua iga tudengini, kas ta pole mitte liiga «teaduslik»?

Mati Tomson: Pean täiesti loomulikuks, et ÜTÜ iga üli- õpilasele ei jõua. Kui ÜTÜ ta- hab oma nime õigustada, peab ta ka teaduslik olema. Huviala- ringe leidub niigi piisavalt iga- ühe jaoks. Pealegi ei saa igast tudengist niikuinigi teaduse- meest, mida pole vajagi. Viga näib peituvat ÜTÜ väheses propageerimises.

Olev Ambur: Tudeng peab ise jõudma ÜTÜ-ni, mitte vastupi- di

Reet Rullinkov: Iga tudeng pole võimeline kaasa lööma.

Taivo Põrk: Jah, mõnel õppi- miselõpetajal, peab ta nüüd veel ÜTÜ-sse minema.

Rein Paap: Ei usu, et ÜTÜ liiga teaduslik oleks, kuid usun, et nii mõnigi on seal kir- jas lihtsalt formaalselt, kuigi nad on vabatahtlikult sinna astunud.

Jüri Hammer: Nõus eelmis- tega.

Ahto Vellamaa: Liiga teadus-

lik küll ei ole. Arvan, et kuna TPI-s jääb puudu just sellest teaduslikust õhkkonnast palju- des kateedrites, siis ei teki ka tudengis «liigset» entusiasmi teaduse vastu.

Bernhard Hiire: Üldine ten- dents on osavõtu laienemise poole. Üliõpilasel ise tuleks püüda ÜTÜ-ni jõuda. Samal ajal peaks ka iga õppejõud olema huvitatud, et ta ümber kor- dukus noored entusiastid, ärata- ma ja suunama huvi teadusliku töö suhtes.

19. Kas «PIKO» üliõpilas- klubi tegevus rahuldab?

Mati Tomson: Sel semestril on nagu välja surnud.

Olev Ambur: Ei rahulda. Et-

ku, kuiva mulje. Ei ole tundnud huvi veel ühegi numbril säilita- miseks, kuigi loen lehe läbi ala- ti. Võib-olla selle numbril jätan, kus meie intervjuud ilmuvad.

Jüri Hammer: Leht nagu leht ikka, aga tudenglikkusest on ta küll kaugel.

Ahto Vellamaa: «Tallinna Polütehnikul» puudub elujõuli- ne ja teotahteline aktiiv.

Bernhard Hiire: On ja ei ole. Viimane märkus eeskätt seepä- rast, et üliõpilastest autorite ring on väikesearvuline. Üliõpi- laste endi ulatuslik kaastöö oleks üheks teeks liigsest aka- deemilisest kuivusest jagusaa- miseks.

Reet Rullinkov

teotsa oleks vaja asjatundlikku inimest, kellele oleksid sellele tööle vastavad kogemused.

Reet Rullinkov: Poolenisti rahuldab.

Taivo Põrk: Pole sinna veel ja'gagi saanud.

Rein Paap: Ühel aastal vist ikka Panso Volli külas oli, muud midagi pole kuulnud. Oleks kohasem panna ukse pea- le silt «Puhvet».

Jüri Hammer: Mis asi see nü- sugune on?

Ahto Vellamaa: Ei rahulda. Aktiiv puudub. Miks nii on? Raske öelda.

Bernhard Hiire: Eks ühiselt peaks ka siin katsuma leida teid ja võimalusi parema poole.

20. Kas «Tallinna Polü- tehnik» on ikka TPI tudengi- leht?

Mati Tomson: On ikka.

Olev Ambur: «Tallinna Polü- tehnik» on TPI Parteikomitee, rektoraadi, ELKNÜ Komitee ja Ametiühingukomitee häälekand- ja. Ka tudengil on võimalus sõ- na võtta ajalehe veergudel.

Reet Rullinkov: On.

Taivo Põrk: Mis asi on tuden- gileht? Mind «Polütehnik» rahuldab.

Rein Paap: Jätab liiga ametli-

(Järgneb)

Mõne reaga kodukorrast

Sõna «ühiselamu» tuleb mõis- test «ühisel elama». See eeldab seda, et iga meie ühise kodu elanik peab igal sammul arves- tama teistega — terve kollektiivi- viga. Sellega peaks hakkama saa- ma iga korrektna, käitumiskom- beid ja viisakusreegleid austav üliõpilane.

TPI ühiselamutes elavad pea- segu pooled päevase osakonna üliõpilased. Seepärast on ka probleemide hulk, milliseid tuleb lahendada ühiselamute nõukogu- del, küllaltki laiahaardeline.

TPI a/ji komitee viis hiljuti läbi ankeetküsitluse. See tõi päe- vavalgele järgmised põhilised asjaolud:

1. Ei täideta ühiselamu si- sekorra eeskirju.
2. Ei tarvitata heapereme- helikult üliõpilastele kasutada antud materiaalseid väärtusi.
3. «PIKO» klubil ei ole külgetõmbejõudu.
4. Ühiselamu korrapidajad ei täida oma kohustusi.
5. Ühiselamutes ei ole spet- siaalset kohta suitsetamiseks.
6. Ühiselamute readioõrk ei tööta normaalselt (Üje nr. 1 on sellest hoopis välja lülitat- tud).
7. Tubades ei jätku kirju- tuslaudu.

8. Osa üje nr. 1 puhkeru- me on muudetud laoks.

Peab märkima, et üliõpilasi, kes eksivad ühise elamise nõue- te vastu, on siiski suhteliselt vä- he ja seepärast ei saa veel kogu meie üliõpilaskonda sama mõõ- dupuuga mõõta.

Siiski tahaks üliõpilaste sida- metunnistusele koputada ja tu- letada meelde, et:

1. Ühiselamutes peaks kand- ma tootuhvleid, mitte täna- vajalateid.
2. Suitsetamine ei maksa loopiida põrandale.
3. Öörahu ajal ei ole kind- lasti kellelgi sundivat vaja- dust mängida lauatennist ja kaarte, laulda, vilistada ja kõnelda valjusti koridoris. Tuleb arvestada, et see häirib äärmiselt tubades magavaid üliõpilasi.

Viimane nõue on eriti tähtis seepärast, et tubade uste kõrval olev sein koosneb vaid reast puulistudest ja ei paku üleee- likutele helilainetele erilist tak- kistust.

Lähemal ajal asetatakse ühis- elamu nr. 1 fuajesse avalduste ja eitepanekute kast ja stend, mis kajastab üleinstituudilisi teateid ning ühiselamu nõukogu otsuseid.

Tubade puhtusest võiks öelda niipalju, et praeguse keskmise toa hinne on hea. Väga heast hindest lahutab meid toa põran- date vähene poonimine ja püüd-

matus tuba kunstilis-loomingu- liselt kujundada, seda nimelt sisustuse osas. Siinjuures võiks lisada, et ühiselamutes ei jätku tsentraliseeritud kujul sellist elementaarset vahendit nagu poonimisvaha. Seda on märgata- valt vähem kui üliõpilastel head tahtmist tubade põrandaid nä- gusalt läikivatena hoida.

Tubade ilme poolest on nais- üliõpilaste toad nägusamad ja hubasamad kui meesüliõpilastel. Selles küsimuses on meil palju neidudelt õppida.

Tahaks loota, et alanud aastal kõik ühiselamus ela- vad tudengid suhtuksid sel- lesse kui oma tõelisse kodusse, mitte kui ajutisse peavarju. Ma-

janduslike küsimuste lahenda- misel ootame abistavat kätt rek- toraadilt ja majandusosakonnalt. Lõpetuseks soovib ühiselamu nr. 1 nõukogu kogu instituudi perele — «Tulemusrikkast uut aastat!»

RAUL KAASIKOV,
TPI ühiselamu nr. 1 nõukogu esimees

Tore aeg see tudengipõlv

litas, et võibolla edaspidi, hinnanangute alusel — pressige!

Tuli pressida. Aga ikkagi, ega see kõigil nii hõlpsasti õnnestunud. Eriti esimesel semestril. Esimene eksam jääb vist enamikule kauaks meelde. Pärast analüütilist geometriat, osalt veel ärevusest jahtumata, arutlesime piletiküsimusi-vastuseid. Meie koolivendade-tuttavate läbisõamise rõõmu tumestas, et ühel meie hulgast ebaõnnestus. Just sellel, keda pidasime tugevaks. Oli temagi meie seas, pea norus. Eks sealsamas läheneski «süüdlane» prof. A. Borkvell. Temale omase hooga suundus otse meie keskele ja hakkas laia «hallooga» seletama, et eksam läks üle ootuste korda. Aga kuidas nii, vastame Neli meid siin on ja ühel ebaõnnestus. Nii et ainult 75 protsenti pääses! Soovin Enne, vastab tema: Euroopa tehnikakoolide praktika kohaselt lõpetab sisseastunute 37,5 protsenti! Pressige!

Pressisime. Ja 1937 I poolaasta tulemuste joone all seisab: Oppeaastast vabastatud täies ulatuses. Praktiliste tööde eest kr. 4.— (keemia) — makstud» Hiljem lisandus maks elektrimasinate laboratoorse tööde eest, maks masinaelementide, tehnilise mehaanika ja teiste praktiliste tööde eest, tuli juurde märkus eksamimaksu tasumise (või vabastamise) kohta. Aga alates 1940. a. sügissemestrist polnud laekahoidjal enam vaja õpperaamatuid puudutada. Nõukogude võim vabastas ta sellest. Ja meid maksimest. Aga selleks ajaks olid paljud end elamisvõimaluste saamiseks tööle munsterdanud.

Küllap see raamatuke kulus paljukordsest lehitsemisest. Eks tehti endale juba esimesel semestril selgeks: lõppeesmärgi, s.o. diplomi saamiseks oli vaja

81 allkirja. Ja kui koorem järjekordselt raske tundus, võeti raamat välja ja loeti — palju neid «grihve» juba kogunud on. Sai üle poole, tundus kergem.

Lõpetatud, aga nii elav raamat. Prof. J. Nuudi elegantsed ja lennaked allkirjad. Sõna «vaikus» esineb mitmes teises. Tuntakse hauavaikust, rõhuvat vaikust jt. Meenub vaikus, mis valitses tema loengutel, kuid eriti see, mis tekkis suures auditooriumis (praegune TPI võimla), kui keegi meist kord enda unustas ja naabrige vestlema hakkas. Prof. J. Nuui peatus hetkeks, suunas pilgu loengu segajatele. Tekkis piimlikult rõhuvat vaikust 98 silmapaari sõnatul survel. Loeng jätkus kohe, kuid võitis aega enne kui tekkinud pinevus hajus.

Või jälle prof. O. Maddisoni jõuliselt võimukad allkirjad. Kunagi oli tema see olnud, kes juba stuudiumi algstaadiumil oli mõnele mehele ütelnud: «Noormees, Teie ei lõpetate!» Võibolla mõni neist äramärgitustest siiski lõpetas, kuid tema loengute eel võideldi esimeste ridade pärast. Vaatamata ohule, et esimesi kutsuti tahvi juurde ja sealt sageli paraja ironiaga tagasi, saadeti. Tagaridadele ta loengut ei pidanud.

Sealsamas kontrastiks — prof. O. Reinvaldi allkiri, milles peegeldub sügav rahu ja kõigutamatu tasakaalukus. Räägiti, et tema eksamitelt väljusid ka läbikukkunud absoluutselt ilma mingi ärrituse jäljeta.

Ja nii edasi. Mida kaugemale lehitseks, seda rohkem meenub. Meenub ka see, et tudengimured ja raskused on hilisematega võrreldes tühi. Ja et tudengiaeg oli tore aeg.

J. TOOMASPOEG,
TPI majandusteaduskonna dekaan

Eile astus üle poole sajandi läve üks TPI õppejõude-veterane professor Enno Siirde.

Käesolev aasta tähistab ka teist juubelit prof. Enno Siirde elus. Eks olnud see ju 30 aastat tagasi, kui meie lugupeetav juubilar kahekümneaastase noormeena alustas õpinguid omaaegses Tallinna Tehnikakooli keemiaosakonnas. Keemiainseneri diplom taskus, asub prof. Enno Siirde 1944. aasta novembris omal esimesel õppejõukohale Tallinna Polütehnilise Instituudi keemilise tehnoloogia kateedris. Noore assistendi tööpõlluks kujuneb õppe- ja uurimistöö keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride valdkonnas. 1. juulil 1946 seisab juubilar TPI õpetatud meeste ees, et kaitsta oma kandidaadiväitekirja «Rektifikatsioonistme sõltuvus kolonni kontsentratsioonist ja töörežiimist».

Seega on rektifikatsiooni ja destillatsiooni protsessi uurimine nii veeauruga kui ka ilma olnud rohkem kui 20 aasta vältel prof. Enno Siirde lemmikhoobuks, mis on viinud juubilaril silmapaist-

vatele võitule teaduse valdkonnas. 1956. aastal valmis doktoridissertatsioon «Veeauru destillatsiooniprotsessi uurimine», milline leidis kõrget tunnustust Ieningradi Lensoveti nim. Tehnoloogiainstituudi teadusliku nõukogu poolt. Käesolevaks ajaks on prof. Enno Siirde sulest ilmunud ligi 100 teaduslikku uurimistööd (täpset arvu juubilar vaevalt isegi korrpealt ütleb).

Pingelise teadusliku ja pedagoogilise töö kõrval on prof. Enno Siirde teinud palju keemia-teaduskonna organiseerimisel ja väljakujundamisel, olles aastatel 1951—1960 mitmel korral teaduskonna dekaaniks ning alates 1956. aastast praeguse keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri juhatajaks. Tänu prof. Enno Siirde energilisele tegevusele on kateeder saavutanud nii oma materiaalse varustatuse kui ka teaduslik-pedagoogilise taseme osas tunnustustvääriva koha teiste taoliste nõukogude kõrgemate õppeasutuste kateedrite hulgas.

Nagu igale tõsisele töömehele on ka juubilarile omased muud huvid peale teaduse tegemise. Ei ütleks, et tal oleks mingi eriline «hobby», kuid üsna sageli võtab ta selga matkakoti või paneb sussad alla. Ei ole ta ka kirklik kala- või jahimees, kuid mõistlikust õngekastmisest või märkilaskmisest ära ei ütle. Üldse armastab juubilar oma kollektiivis kaasa teha kõik, mis tuleb mõistusele ja tervisele kasuks, lähtudes põhimõttest «mens sana in corpore sano».

Soovime lugupeetavale juubilarile edu ja tervist ning penikoormasamme teadusepõllul!

Kolleegid

Esimene eksamisessioon

Tudengipõlvest on eriti meelde jäänud esimene eksamisessioon TPI-s, mille edukas sooritamine andis uut indu edaspidiseks. Teine, minu jaoks õpetlik moment oli esimene (ja õnneks ka viimane) «põrumine» eksamil. Minu vastust füüsika eksamile küsimusele «Magnetväli kui objektiivne reaalsus» hindas prof. A. Altna «mitterahuldavaks». Parimad mälestused on jäänud rühmakaaslastest ja nendega viimastel kursustel koos veedetud ajast.

Õppejõuna töötades oli kahtlemata põnevamaks sündmuseks esimene loeng üliõpilastele 1956/57. õppeaastal. Erilise huviga alustan loengukursust uue õpperühmaga ning tunnen rahuldust, kui saavutan kontakti kuulajatega. Paraku seda alati ei juhtu.

Dots. kt. O. MÄEKÜLA,
laevajõudmete kateedri juhataja

Instituut 11 aastat tagasi

Ega sellest polegi kuigi palju aega tagasi — ainult 11 aastat — kui olin veel TPI üliõpilane. Heites põgusa pilgu tagasi oma üliõpilasaastatele, ning võrreldes neid aegu praegustega, paistab silma järgmist.

kuva informatsiooni mahu kasvakuümne aasta jooksul umbes kahekordseks. See peab kajastuma tingimata ka inseneriteadumiste tasemes, teisiti ei ole võimalik.

Kiiresti on kasvanud meie instituut nende aastate jooksul. Näiteks tollal, viiekümnendatel aastatel, valmistati elektriinsenerite kahel erialal: elektrijaamad, -võrkude ja -süsteemide ning elektrimasinate ja aparatuuride erialal. Eraldi elektrotehnikateaduskonda polnud. Nimetatud elektrotehnilised erialad kuulusid mehaanikateaduskonna juurde. Käesoleval ajal on TPI-s avatud 11 elektrotehnilist eriala. On moodustatud eraldi elektrotehnikateaduskond, mis on kujunenud instituudis suurimaks. Ka õpperuumide osas on olukord tundmatusest muutunud. Neil aegadel paiknes instituut Kopli kolmes õppekorpus. Kogu kaasegset Mustamäe õppekompleksi polnud üldse olemas, isegi paberil veel mitte.

Mina õppisin õhtuses osakonnas (tollal õhtused üliõpilased eraldi teaduskonda ei moodustanud, vaid kuulusid vastavate erialateaduskondade juurde). Meil oli võrdlemisi stabiilne õpperühm. Väljalangemisi esines esimestel kursustel, hiljem rühm stabiliseerus ja jäi püsima 12-mehelises koosseisus kuni õppeasutuse lõpetamiseni. Suuri teeneid meie õpperühma monoliituse säilitamisel oli meie rühmanvanemal, kes täitis oma ülesannet tõelise entusiasmiga esimest kursusest peale kuni instituudi lõpetamiseni (ja hiljemgi veel).

Tunduvalt on muutunud ka õppeainete sisu ja maht. Tänu uutele õppeplaanidele ja kaasegsetele programmidele saavad üliõpilased sama õppeaja vältel nüüd tunduvalt rohkem teadmisi kui kümme aastat tagasi. (Mul on säilinud tähtsamate õppeainete loengukonspektid sellest ajast). Tänapäeva noor insener lõpetab instituudi teoreetiliste teadmistega tunduvalt paremini varustatult kui tema kolme kümme aastat tagasi. On see ilme progress? See on vaid aja vältimatu nõue. On üldiselt teada, et asjatundjad hindavad teaduses ja tehnikas kät-

Nüüd, kümme aastat hiljem oli mul võimalus tagasi pöörduda instituuti, seekord juba õppejõuna. Suur osa tolaeagseist õppejõududest töötas siin veel praegugi. Nad võtsid mind vastu väga heatahtlikult. Kuid õpilase ja õpetaja vanelist sidemetel on väga püsiv iseloom, mis jääb mõjuma vist küll kogu eluajaks. See sunnib tahtmatult erilise austusega suhtuma kõigisse oma kunagistesse õpetajatesse, vaatamata sellele, et nad nüüd mind oma kolleegiks kutuvad.

Dots. O. PIKKOV,
tööstuselektronika kateedri juhataja

ÜLIÕPILASE JA DOTSENDINA

Üliõpilaseks on mees orgaanilise keemia eksam prof. H. Raudsepa juures. Olin selleks küll hästi ettevalmistatud, kuid ikkagi... Ettevalmistusperioodi hulka kuulus õppimine ja tutvumine professori lemmikküsimustega ja nõksudega. Orgaanilise keemia õppimist alustasin Kuramaal, kuhu võtsin kaasa O. Dielsi orgaanilise keemia õpiku ja lahingutest vabadel momentidel «tagusin» raamatu endale pähe. Pärast demobilisatsiooni kordas-

sin õpitud veel kuu aega. Kordamiseks valmistasin endale lipikud, kus ühele küljele märkisin ühendi nime ja teisele küljele struktuurivalemi. Siis tutvusin professori lemmikküsimustega, milledest üheks oli isomerism. Järgnevalt kasutasin üliõpilaste poolt juba 1936. a. alates koostatud konspekti professori poolt eksamitel esitatud «nõksuliste» küsimustega orgaaniliste sünteeside kohta. Kuigi eksam kestis neli tundi (olin ju ainuke eksamineeritav sõjajärgsel se-

mestril), siiski pidasin vastu ja sain «maxima sufficient».

Dotsendina on hästi mees üldise keemia eksam automaatika ja telemehaanika üliõpilastega, kus terve rühma eksamineerimiseks kulus umbes kolm tundi. Juba esimese üliõpilase O. Aarna küsitlusel teelus, et ükski «nõks» ei löika. Tegulus — enamiku hindeks oli «väga hea» ja ainult mõni üksik sai «hea».

Dots. R. OTT

korrektne olema ka kõigis pisi-asjades.

1968. A. SÜGIS

Eelnevalt esitatud mälestuskild tuli meelde, kui tugevusõpetuse ühe kodutöö korduvalt esitamisel selgus, et õpperühma X üliõpilane Y oli valed arvutused peaaegu lehekülje ulatuses lihtsalt ülekirjutanud ja imestas, kui nõudsin «mustandi» puhtalt ümberkirjutamist. Inseneri töös on korralikkus üheks põhivõtteks, mis aitab vältida vigu. Seepärast ei tule seda unustada mitte ühegi töö esitamisel isegi kibekiirel eksamisel ajal.

Dots. O. ROOTS

ÜHEST EKSAMIST

tunneme kujutatavat geometriat päris hästi, kui võrd tema aga tundis natuke paremini, siis mulle ta paneb nelja, aga ennast hindab viiega. Minu arvates hindas õppejõud väga objektiivselt. Moraal: ka viimasel minutil pole veel kõik kaotatud.

Kaheteistkümneme aasta jooksul on mul tulnud eksamineerida paljusid üliõpilasi, ku'd madagi pörutavat ei ole ette tulnud. Võib-olla vaid ehk seda, et kord panin üliõpilasele, kelle tabasin

kolm korda spikerdamiselt, «väga hea» hinde (ilmne eksamimäärustiku rikkumine õppejõu poolt). Eksam kestis kolm tundi ja «kaanest kaaneni», nagu ütlevad üliõpilased. Kuid ta teadis. Pärast üliõpilane rääkis, et ega ta suurt vaadanudki, kuid katsudes konspekti olnud tunne palju kindlam.

Dots. E. UUS,
keemiateaduskonna dekaan

Ajal, mil lõpetasin instituudi, ei kehtinud nähtavasti õpimärkimiku äraandmise kohustust... Kulunud raamatuke, tagakaas koguni kadunud. Esilehelt vaatab vastu nooruke tumedajuukseline, peaaegu et argliku näoga abiturient. Sealsamas trükituna -kirjutatuna:

«Tallinna Tehnikainstituudi Mehaanika ja Mehaanilise tehnoloogia osakonna üliõpilase Juhani Toomaspoja õpirammat. Immatrükuleeritud 15. septembril 1936. a. Matr. nr. 341.»

Edasi läheb juba tuntud rada. 1936. a. II poolaasta (s.o. I õppesemestri) eksamid ja arvestused. Veerud nagu praegugi: õpiaine, andepäev, hinnang, õppejõu allkiri. Ja kogu semestriöö joon all. Joone all dekaani allkiri? Ei. Oppemaks kr. 60.— makstud. Praktiliste tööde eest kr. — makstud. Laekahoidja (allkiri).

Meenub, et käisime koos paari kursusekaaslasega dekaani juures. Raske on, õppemaks peaaegu isa kuupalga suurune, ise veel ei teeni. Palume arvestada rasket majanduslikku olukorda, õppemaksust vabastada. Esimesel semestril? Ei tule kõne alla, seletab tema. Ja üldse, vaesus ei ole ju vooorus, kas maksab seda väga rõhutada. Nii ta ütles, kuid

KAKS KILDU

1945. A. SÜGIS

Pärast neli aastat kestnud matku karmidel sõjateedel jätkasin poolelajäänud õpinguid instituudis. Üheks viimastest praktilistest töödest oli kaheliigilistele teraskaartele toetava silla projekteerimine. Juhendajat, juba kümnekonna aasta eest meie hulgast lahkunud professor Ottomar Maddisoni, tunti väga nõudliku õppejõuna. Kui töö oli juba «kaante vahel» ja esitasin viimased joonised, uuris professor kaua käsipõsakil joonist, mis kujutas silla üldvaateid ja ütles siis:

Kohates eksamiruumi ukse taga närveerivaid üliõpilasi tuleb mulle ikka meelde see aeg, milal ise olin samasuguses olukorras. Olgugi, et sellest on palju aega möödunud, meenub mulle alati minu esimene eksam TPI-s. Pole parata, kuid tuleb tunnistada, et enne eksamit olin nii õppejõu (dots. O. Rünk) kui ka kõrgemalseisvate organite (dekaanat) arvates kujutatavas geometrias täielikus matiseisus, nagu armastavad öelda malemehed. Seda suurem oli aga kõigi asjaosaliste üllatus kui kadunud dots. O. Rünk pidi nentima, et nii mina kui ka tema

Reklaam! Reklaam!

Kolmeseerialine värviline lai-film

«VENNAD KARAMAZOVID»
(«Mosfilm»)

F. Dostojevski samanimelise filosoofilise romaani ekraniseerimine

rimisel lähtus režissöör I. Põrjev eelkõige peategelaste keerulisest sisemaailmast.

Filmis esinevad tuntud näitlejad: M. Prudkin, M. Uljanov, K. Lavrov, L. Põrjeva jt.

Pildid: kaader filmist.

A. Dovženko nim. Filmistuudio laiekraanifilm

«HONORÉ DE BALZACI EKSIKUS»

on lavastatud N. Rõbaki (kes on ka filmi stsenaarist) samanimelise romaani järgi. Film hõlmab

võrdlemisi lühikest perioodi Balzaci elust (1847—1850) ja käsitleb peamiselt kirjaniku suhteid krahvinnaga Eveline Hanskaga. Filmi lavastas T. Levšuk. Peaosades: V. Hohrjakov ja R. Nifontova.

Pildid: kaader filmist.

REPLIK «PIMEDUSE JÜNGRITEST» EHK ELEKTRITA ELEKTRIKUD

Instituudis töötamise aastate jooksul ei ole mul varem ette tulnud olukordi, kus loenguid oleks ähvardanud nurja ajada valguse täielik puudumine auditooriumis. Nüüd see juhtub ja pealegi kahel korral ühes ning samas kohas — 8. detsembril ja 3. jaanuaril Kaliniini 82 auditooriumis 312 (lisan, et pimedad olid ka auditooriumid 313 ja 314). Kõike võib ju juhtuda aga hämmastama pani asjaosaliste isikute kõigutamatu külma-verelisuus ning absoluutne ükskõiksus. Nagu selgus, olid häired kestnud juba mõnda aega. Miks ei olnud siis korrapidajale antud mingeid juhtnõude, kuidas antud olukorras toimida? Korrapidaja lalutas vaid käsi: elektrikute ülemus olevat öelnud, et las olla, sellega polevat kiiret!?! Telle korral väideti: elektrikute jutu järgi olevat asi korra seadud!?!

Ometi asub kõnealus majas mitu elektrotehnilist kateedrit ja kõigele lisaks... valgustustehnika laboratoorium. Kui ma viimasesse abi saama pöördusin, küsiti vaid vastuseks: kas siis mõnda teise auditooriumi ei saa minna? (Seda olukorras, kus terve tiib oli pime.) Nähtavasti leiavad asjaosalised noormehed, et vanasõna püksteta rätsepatest tuleb täiendada valguseta valgustehnikute võrra. Ohustel üliõpilastel on aga nende kassinate ajarekurside juures õppetöö iga tund kuldaväärt lõiguks kiiret elu: ütleme: las olla, pole kiiret! Alles suure sekeldamise peale õnnestus kummaldi korral loeng hädaga pooleks ikkagi ära pidada. Oleks huvitav teada, mida järeldeb eelkirjeldatud haldusprorektor sm. Eesmaa.

V. KOSLOV, poliitilise ökonomia kateedri dotsent

«PIKO» päevamuredest

Sisened ühiselamusse ja loed kuulutusetahtlilt: «Laupäeval kohvik-klubis «PIKO» puhkeõhtu. Kohtume huvitavate inimestega. Tants.» Paljud nooremad tudengid küsivad kohe, kus sellist kuulutust nähtud on? Ja ega ei olegi. Kuid vanemad tudengid mäletavad veel, et aastat kaks-kolm tagasi olid meil üleval sellelaadilised kuulutused. Ja selle asemel, et laupäeva õhtul minna kuhugi peoõhtule või restorani, seadsid nad sammud «PIKO» poole, kus tassi kohvi juures veedeti mõnusaid ja lõbusaid õhtuid. Nende ürituste initsiaatoriteks ja läbiviijateks olid üliõpilased ise, nn. «PIKO» klubi nõukogu. Kuid aeg läks edasi, endistest aktiivsetest üliõpilastest said tänased tootmisjuhid, ning «PIKO» klubis jäi harjumatu vaikseks.

Kuid miks? Ei tahaks nagu hästi uskuda, et selle viimase paari aastaga on üliõpilaste aktiivsus nii palju langenud. Kuid paraku näib see nii olevat. Praegu puudub täielikult klubi nõukogu. Suur süü selles langeb allakirjutatule, kuid süüst pole puhtad ka nooremate kursuste komsorgid ja teaduskondade büroode sekretärid. Olen isiklikult komsorgidele korraldatud seminaridel palunud neid teatada mulle üliõpilastest, kes sooviksid osa võtta «PIKO» klubi nõukogu tööst. Peaksid ju rühmade komsorgid ja teaduskondade büroode sekretärid kõige paremini tundma rühma või teaduskonna üliõpilasi. Seni pole veel keegi minu poole pöördunud sooviga osa võtta klubi organisatsioonilisest tööst. On kaks võimalust: kas pole rühmade esindajad minu soovi edasi andnud või pole töesti ühtki asjahuvitatud tudengit. Välgisi aga sellist tööd kellegile peale suruda ei saa.

Sellisel juhul ei jää üle muud kui nõustuda arvamusel, et meie üliõpilaste seas valitseb tõesti see ükskõiksus ja tühisus, millest kirjutas «Polütehniku» veergudel Jüri Pöder.

Tahaksime siiski loota, et järgmisel semestril saab «PIKO» jalg alla ja pakub üliõpilastele nädala lõpul meeldivat meelelahutust.

Kui TPI ametiühingukomitee saaks «PIKO»-le muretseda võimalusi ja mõned puuduvad pilid, siis suudaksime järgmisel semestril välja tuua oma orkestri, mille järele me oleme aastaid suurt puudust tundnud. Samuti oleks vaja eraldada klubile ruum ühiselamus, kus saaks hoida orkestri pilli ja pidada juhatuse koosolekuid.

Ei saa öelda, et klubi ruumid seisaksid täiesti kasutamata. Oma õhtuid peavad seal TPI ateismiklubi «Atheos», RSK ja majanõukogu. Traditsioonilisteks on saanud noorte tudengite «rebaseks löömine» sügisel ja teklite kätte andmine kevadeti. Sagedasti korraldatakse ka teaduskondade õhtuid, peetakse erialaseid koosviibimisi.

Kõik need üritused on huvitavad ja vajalikud, kuid nad on mõeldud ainult kitsale ringile ja toimuvad suletud uste taga.

Seepärast oleks hädavajalik, et sellel aastal alustaks «PIKO» klubi hoogsalt ja tõeliselt üliõpilaslikku tegevust, mis haaraks endaga kaasa laiad tudengite hulgid.

Tudeng! Kui Sa valutad sündant «PIKO» klubi pärast ja tahad kaasa aidata tema tegevuse aktiveerimisele, siis astu ühendusse «PIKO» klubi presidendiga või ELKNÜ TPI komiteega.

JAAN RÄÄBIS (ED-71), «PIKO» president

KONKURSS ESIKOHT PREEMIATUUSIK BULGAARIASSE

Teatavasti toimus eelmisel õppeaastal TPI teise ja kolmanda kursuse üliõpilaste hulgas konkurss parima poliitökonoomia tundja nimele. Analooiline võimeteproof toimub ka tänava ja seetõttu teenib antud artikkel reklaami huve.

Mul oli võimalus konkursi auhinnasaajana viibida 15 päeva turistina Bulgaarias. Bulgaarlaste külalishukus on üldiselt tuntud. Selgi korral kogesime seda. Riiki külastab igal aastal kolossaalne arv turiste ja peab ütlevat, et bulgaarlased oskavad neid vastu võtta ja palju huvitavat pakuda. Standardsevõitu linnaja muuseumide-vaatamised olid muudugi omal kohal, kuid ereda-malt on meelde jäänud inimesed. Sofias sattusime tänu sõprade vastutulelikkusele jälgima jalgpallimatši Bulgaaria ja Hollandi rahvusmeeskondade vahel.

Rahvuslipud, plakatid, loosungid ja jäägitult kaasaelavad inimesed jätsid võimsa, põhjamaalase silmale pisut isegi koomilise mulje. Orkaanide orkaan puhkes siis, kui publiku lemmik, rahvusmeeskonna edurivijuh Asparuhhov, palli püüdmatult hollandlaste väravavõrku saatis. Sellist jäägitut ja tormilist publiku kaasaelamist võistlustele meil praktiliselt ei näe.

Suure kunstilise elamuse sai-me Sofia Riiklikus Ooperis Verdi «Traviat» vaadates.

Peale Sofia viibisime veel neljas linnas. Pleven ei vaja tutvustamist. Vähesed aga teavad, et

siin toodetakse kuulsaid «Gamza» veine, mida tuhandetes liitrites eksporditakse.

Plovdiv — suuruselt teine linn Bulgaarias — on peale ajaloolise ja nooruselinnana nime tuntud oma restorani «Tsimontsium» poolest, mille kööki loetakse parimaks Bulgaarias.

Ei jäänud meil nägemata kuulsa Bulgaaria roosid ja maitseta tema aromaatsed veinid.

Piirilinnas Russes rongi istudes ja möödunud päevadele tagasi mõeldes sai selgeks poliitilise ökonomia kasulikkus.

Praktilise meelega asjahuviline võib ülaltoodud jutust teha järelduse: ka käesoleval õppeaastal on poliitökonoomia konkursil esimese auhinnaks tuusik sotsialismimaade piirides. Läbilöömine võimeteproovil, mis arvamuste kohaselt kujuneb soliidsemaks kui eelmisel aastal, eeldab muudugi head ettevalmistust. Häid võimalusi selles suhtes pakub osavõtt poliitilise ökonomia erialaringi tööst, mis ootab oma ridadesse värskeid jõude. Õppejõudude asjatundlikul juhendamisel on võimalik teha üht-teist jõukohast ka teadusepõllul. On juba välja kuulutatud referatiivsete tööde konkurss.

Poliitilise ökonomia ringist huvitavatel tudengitel tuleks anda endast märku kas sm. Kroonile, seminari juhendavale õppejõule või käesoleva artikli autorile.

T. AUS, TI-51

13:15

Seekord olid meie töstjatel külas kauged Harkovi Polütehnilise Instituudi jõumehed. Kuna meie spordisõbrad veel niikaugele poinud ulatunud, siis puudus ka ettekujutus, mis masti mehed need «vaenukinda» viskajad on.

Tasavägise võistluse lõppresultaadi otsustas aga meie sportlaste ennastsalgav esinemine kodupõrandal, sest üheksast kaasa võistlust püstitasid viis isiklikud rekordid. Eriti vastutusrikas oli võistlus TPI töstesektiooni esimehel TONU UNDEL, kelle tulemusest võistluses võrdse vastasega olenen kogu meeskonna võit või kaotus.

Tehnilised tulemused kujunesid järgmisteks:

kärbeskaalus	1) M. Martins	TPI 275 kg
sulgkaalus	2) V. Vjasnikov	HPI 265 kg
	3) A. Korž	HPI 227,5 kg
	4) K. Kuk	TPI 225 kg
kergekaalus	1) A. Vedmid	HPI 302,5 kg
	2) I. Dozartšev	HPI 297,5 kg
	3) E. Levit	TPI katkestas võistluse
kergekeskkaalus	1) M. Vanker	TPI 307,5 kg
keskkaalus	1) L. Neuland	TPI 285 kg
	2) M. Reedi	ind. 275 kg
poolraskekaalus	1) T. Unt	TPI 375 kg
	2) Statšenko	HPI 372,5 kg
raskekaalus	1) R. Jõgila	TPI 390 kg
	2) O. Toporov	HPI 350 kg
üliiraskekaalus	1) V. Kordjev	HPI 387,5 kg
	2) A. Allese	TPI 377,5 kg

TÄHELEPANU, SPORDIHUVILISED TUDENGID!

TPI üliõpilastel on praegu hea võimalus veeta kasulikult ja aktiivselt oma puhkeajaga.

Selleks kasutage ujumistunde igal kolmapäeval ja laupäeval kella 11—13-ni VSÜ «Kalev» siseujulas, Ujula tn. 18 ning igal esmaspäeval kella 21.30—22.30 ja igal neljapäeval kella 11.30—14.30 Laevastiku siseujulas, Sadama tänaval.

Hoolsamatele ja tublimatele harjutajatele võimaldatakse ujula kasutamine kogu järgneva semestri vältel.

Eelnevalt tuleb igal ujumishuvilisel taotleda arstitõend (blankette saab kehalise kasvatuskateedrist). Kohale tuleb ilmuda täpselt, sest eelnevalt on vaja registreerida.

Teid ootama jäädes TPI UJUMISSEKTSIOON

Avaldame siiras kaastunnet Milvi Mauerile
ISA
surma puhul.
Opperühm TM-11

Avaldame südamlitku kaastunnet Mati Kuusile
EMA
surma puhul.
Opperühm MP-31

Vast. toimet. V. KALPUS

ÜLIÕPILASED, PUHKAMA!

A/ü komitee pakub teile koostavat puhkust:
* Aegviidu—Nelijärvel 27.—31.01 (15 tuusikut).
* Pansionaadis «Adler» 29.01—21.02. (Adleri kuurordis Musta mere ääres).

Организаторы: ректората, комитет ЛКМЭ и профкома Таллинского политехнического института газета «Таллинский политехник».
Hind 2 kop.
Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42.
MB-00918
Tellimise nr. 109